

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Instructio Practica ...

De Conversatione Apostolica A Curatoribus Animarum piè & fructosè
instituenda - Complectens vatios & solidos modos juvandi & consolandi
diversorum Statuum Personas afflictas, præcipuè ægras & captivas

Lohner, Tobias

Dilingae, 1677

Memb. II. De dissidentia & desperationis tentatione.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48248](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48248)

MEMBRUM II.

De Diffidentia & Desperationis tentatione.

I. SECUNDA est tentatio diffidentia & desperationis, contra quam sic muniendus est æger. I. Si oriatur ex affectu odij, vindictæ, aut affectus ad peccatum, aut peccato non explicato, removeantur hæ radices, tum per confessionem, tum medijs supra assignatis pro Inimicitia tollenda.

II. Si oriatur ex pusillanimitate, vel peccatorum multitudinem ac magnitudine, ostendatur, quàm Pater æternus, Pater misericordiarum, cujus miserationis non est numerus; sit paratus Filium prodigum recipere; quàm paratus sit Filius DEI Pastor animarum ad ovem perditam suscipiendam; quàm amicè Pater filium errantem receperit, pro inimicis in cruce rogaverit &c. Ostendatur in SS. Christi vulneribus latere illud mare rubrum, in quo Diabolus cum toto exercitu, peccatis scilicet ægri, submergendus sit. Narretur, quid Christus Carpo petenti, ut duo peccatores in infernum præcipitarentur, dixerit, nimirum se paratum esse, iterum pro peccatoribus mori. Demonstretur, quàm ipse etiam Spiritus Sanctus paratus sit recipere peccatores, exemplo Juvenis à Patre & Filio rejecti, & à Spiritu sancto recepti, uti in Spec. Exempl. V. Miseric. Dei. ex. 1. fusiùs videre est. Ostendatur, quàm tota Trinitas parata sit recipere peccatores exemplo tot peccatorum, qui è statu pessimo ad summam perfectionem & vitæ sanctitatem pervenerunt. Quales fuerunt S. Maria Magdalena, S. Ægyptiaca, Pelagia, Thais meretrix, S. Augustinus, David, Latro, Theophilus, Nicolaus S. Andreae auxilio conversus, Moyses latro. Præterea etiam suffragia sanctorum Patronorum parata, maximè B. V. in memoriam revocari possunt, simulque illud S. Bonaventuræ solatio plenissimum dictum proponi. *Sicut à te despectus est & aversus necesse est, ut pereat, ita à te respectus est & conversus, impossibile est, ut pereat.* l. 1. Pharetr. c. 5. Unde S. Bernardus dicitur: *Filioli hæc peccatorum scala, hæc mea fiducia, hæc tota ratio Spei mea.* In confirmationem hujus fiducia poterit exemplum Theophili, B. Ægidij Monachi ex potestate demonis cepti, variorum latronum, qui ob unum, alterumve opus misericordiam præter spem invenerunt, proponi, simulque inferri

tantò majorem ipse æger fiduciam concipere debeat, qui tot
 pia obsequia per vitam misericordie Matri exhibuerit. Juverit
 etiam promissiones DEI ob oculos ponere & dicere: Ecce
 Charissime, si DEVS tibi litteras dedisset, quibus tibi veniam
 omnium peccatorum promitteret, num in tali casu diffideres
 misericordie & veritati illius? Ecce tales litteras per Pro-
 phetam Ezechielem c. 18. offert dicens: *Si Impius egerit pœni-
 tentiam ab omnibus peccatis suis &c. vitâ vivet, & non morietur.
 Omnium iniquitatum eius, quas operatus est, non recora-
 bor.* Sed & ipse Christus similes tibi obtulit litteras, dum
 dixit Matth. c. 6. *Si dimiseritis hominibus peccata eorum, di-
 mitteret & vobis Pater vester caelestis delicta vestra;* atqui tu di-
 misisti Proximo tuo omnia peccata sua, ergo & tibi DEVS
 omnia libens dimittet. Denique revocet illi in memoriam,
 quàm grata sit DEO spes de misericordia eius. Sic enim ipse
 Christus aliquando, ut videre est apud Blossum in Monil. spir.
 c. 9. S. Mechtildi dixit: *Mihi valde gratum est, ut homines in
 bonitate mea confidant, & de me præsument.* Nam quisquis in
 me humiliter confisus fuerit, ac mihi bene crediderit; ego & in
 hac vita illi adero, & post mortem supra omne meritum ei bene-
 faciam. *Quantum mihi quis credere, & de bonitate mea præ-
 sumere potest, tantum, & in infinitum amplius obtinebit, quia
 impossibile est hominem non percipere, quòd sanctè credidit, &
 speravit.* Dum verò S. Mechtildis quæreret, quid potissi-
 mum de ipsius bonitate credere deberet, respondit Christus:
*Certâ fide crede, quòd ego te post mortem suscipiam, sicut Pater
 Filium suum charissimum, quòdque nullus unquam Pater tam
 fideliter cum unico nato suo hereditatem suam dividerit, sicut
 ego omnia bona mea & me ipsum tibi communicabo. Quicumque
 hoc de bonitate mea firmiter & cum humili charitate crediderit,
 salvus erit.*

III. Quàm verò placet DEO spes de bonitate ejus, tam
 cum offendit desperatio; hinc S. Catharinæ Senensi quondam
 dixit: *Peccatores, qui in mortis extremitate desperant de mise-
 ricordia mea, multò gravius me offendunt, & magis mihi displi-
 cent hoc uno peccato, quàm omnibus aliis iniquitatibus, quas
 unquam commiserunt. Qui enim desperat, contemnit aperte
 ipsam misericordiam, & perversè existimat, iniquitatem suam
 maiorem esse, quàm sit eadem misericordia & bonitas mea.*

Vnde detentius huiusmodi peccato non dolet de offensa in me amissa, sed dolet de irremediabili damno suo. Qui si in veritate doleret, quòd me offendisset, atque contempsisset, & in misericordia mea fideliter speraret, ipse eam certissime inveniret, quoniam in infinitum maior est ipsa misericordia mea, quàm sint omnia peccata, quae unquam fuerunt commissa, vel quae committi possunt ab aliqua creatura.

M E M B R U M III.

De Tentatione ex Vitæ amittendæ timore orta.

I. Tertia tentatio est vitæ amittendæ timor; contra quam sic munitur ægrum. Primò ostendat ex Apostolo ad Heb. c. 9. statutum esse omnibus hominibus semel mori; si ergo aliquando moriendum est, nunquam melius morietur, quàm quando DEUS mortem illi decernit; Nam, ut S. Chrysostomus ait, *Boni tuuc decedunt ex hac vita, cum meliores sunt; mali, cum minus mali, quàm futuri essent, si adhuc viverent.* Si ergo sanguinem emissuri illud tempus optimum credimus, quod Medici assignant, quànò magis animam emissuri illud tempus eligemus, quod DEUS optimum iudicat?

II. Secundò declaret, quòd anima in corpore sit tanquam in carcere, & tanquam in exilio; cur ergo non libenter acceptet mortem, quæ carceri januam aperit; & vincula dissolvit, ut in patriam omni genere deliciarum abundantem transire possit? an non filij ex Academijs in patriam ad vacationem anhelant? an non Sponsa peregrè profecta desiderat amplexus & præsentiam Sponsi? an non Operarius gaudet abire ex vinea in domum Patrisfamilias, ubi denarium diurnum recipiat? an non ipsa Jumenta magis cursum accelerant, & elementa velociùs moventur, quando propiora stabulo vel centro esse sese advertunt? An non miles desiderat manu militi, & partem prædam cum gaudio possidere?

III. Tertiò demonstret, quòd si DEO ita videatur, etiam invitum mori debeat; suadeat ergo illi, ut ex necessitate virtutem faciat, & cum magno suo merito & beneplacito DEI promptè mortem accipiat, quàm si repugnans acceptaret, magis ab